

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

Osmo og Mahler

21. janúar 2016

MENNTA- OG
MENNINGARMÁLARÁÐUNEYTIÐ

Reykjavíkurborg

Vinsamlegast hafið slökkt á farsímum meðan á tónleikum stendur.

Tónleikagestir eru beðnir um að klappa aðeins í lok tónverka.

Tónleikarnir eru sendir út beint í Sjónvarpi Símans og eru aðgengilegir notendum þess í Tímaflakkinu í einn sólarhring.

Tónleikarnir eru í beinni útsendingu á Rás 1 og verða aðgengilegir í Sarpinum í tvær vikur.

Áætluð tímalengd verka:

Þrjú óhlutbundin málverk: 6'

Fiðlukonsert: 35'

Sinfónía: 55'

Mynd á kápu: Páll Hannesson og Hávarður Tryggvason, bassaleikarar.

© Ari Magg

Aðalstyrktaraðili:

GAMMA

@icelandsymphony

#sinfó

www.sinfonia.is

Osmo og Mahler

Tónleikar í Eldborg 21. janúar 2016 » 19:30

Osmo Vänskä hljómsveitarstjóri
Esther Yoo einleikari

Jón Leifs

Þrjú óhlutræn málverk op. 44 (1955–60)

Fegurð himinsins (Moderato)

Víxlspor (Allegro vivace)

Klettur (Maestoso e moderato)

Jean Sibelius

Fiðlukonsert í d-moll op. 47 (1904–05)

Allegro moderato

Adagio di molto

Allegro ma non troppo

Hlé

Gustav Mahler

Sinfónía nr. 1 í D-dúr (1884–88)

Langsam, Schleppend. Immer sehr gemächlich

Kräftig bewegt, doch nicht zu schnell

Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen

Stürmisch bewegt – Energisch

Osmo Vänskä

hljómsveitarstjóri

Osmo Vänskä er aðalgestastjórnandi Sinfóníuhljómsveitar Íslands og stendur nú um þessar mundir á hátindi ferils síns. Hann er íslenskum tónlistarunnendum að góðu kunnur. Vänskä var aðalstjórnandi Sinfóníuhljómsveitar Íslands árin 1993–96 og stýrði hljómsveitinni á merkum tónleikum í Carnegie Hall árið 1996. Frá árinu 2010 hefur hann komið hingað til lands árlega og er það mat manna að hljómsveitin hljómi sjaldan betur en undir hans stjórn.

Vänskä hefur stjórnað öllum helstu hljómsveitum heims og hefur verið aðalstjórnandi Minnesota-hljómsveitarinnar frá árinu 2003. Hann hefur hlotið mikið lof fyrir starf sitt með þeirri sveit og hefur meðal annars hljóðritað með henni allar sinfóníur Beethovens en um þann flutning sagði gagnrýnandi *New York Times* að þar væri komin „hin fullkomna Beethoventúlkun okkar tíma“. Fyrir hljóðritun sína á sinfóníum Sibeliusar hlaut Vänskä og Minnesota-hljómsveitin Grammy-verðlaunin. Vänskä hefur hljóðritað fyrir sænska forlagið BIS um áratugaskeið, meðal annars tvo hljómdíska með Sinfóníuhljómsveit Íslands sem hafa hlotið afbragðs dóma á heimsvísu.

Um hljómsveitarstjórnann

Osmo Vänskä hefur framlengt samstarfssamning sinn sem aðalgestastjórnandi Sinfóníuhljómsveitar Íslands til vorsins 2020. Osmo var aðalhljómsveitarstjóri SÍ 1993-1996 og hefur verið aðalgestastjórnandi frá hausti 2014. Sjá nánar á bls. 11.

Vänskä stjórnaði Fílharmoníuhljómsveit Lundúna þegar hljómsveitin sótti Ísland heim 2014 en hann er einnig reglulegur gestur annarra fremstu hljómsveita austan hafs og vestan. Má þar nefna Sinfóníuhljómsveit Lundúna, Sinfóníuhljómsveit Vínarborgar, sinfóníuhljómsveitir Chicago og San Francisco, Cleveland-hljómsveitina, Fílharmoníuhljómsveit Ísrael og Orchestre de la Suisse Romande.

Osmo Vänskä er klarínnettuleikari og starfaði áður sem slíkur við fílharmoníuhljómsveitirnar í Helsinki og Turku. Hann lærði hljómsveitarstjórn í Sibeliusarakademiunni í Helsinki og hlaut 1. verðlaun í hljómsveitarstjórakeppninni í Besançon í Frakklandi árið 1982.

Esther Yoo

einleikari

Bandaríski fiðluleikarinn Esther Yoo vakti athygli tónlistarheimsins þegar hún komst á verðlaunapall í Sibeliusarfiðlukeppninni árið 2010, þá aðeins 16 ára gömul. Hún hrepti einnig verðlaun í Queen Elisabeth-keppninni tveimur árum síðar. Esther hóf fiðlunám fjögurra ára og lék sinn fyrsta konsert með hljómsveit átta ára gömul. Hún er nú í framhaldsnámi hjá Önu Chumachenco í München og Augustin Dumay í Brussel. Áður hefur hún m.a. numið hjá hinum kunna fiðluprófessor Zakhar Bron.

Esther hefur leikið með fjölda virtra hljómsveita, m.a. hljómsveitinni Fílharmóníu, Fílharmóníuhljómsveit BBC og Konunglegu filharmóníunni í Liverpool. Hún debúteraði í Lundúnum ásamt Fílharmóníu undir stjórn Lorins Maazel, og nýverið kom út hljómdiskur þar sem hún leikur konserta Glasúnovs og Sibeliusar undir stjórn Vladimirs Ashkenazy. Esther Yoo var í fyrra valin „BBC New Generation Artist“ og hefur komið fram víða í einleiks- og kammertónlist, m.a. haldið einleikstónleika í Wigmore Hall. Framundan eru ótal spennandi tónleikar, m.a. tvíkonsert Bachs með Maxim Vengerov.

Esther leikur á Stradivarius-fiðlu frá árinu 1704, hina sonefndu „Obolensky prins“ sem örlátur safnari hefur látið henni í té.

Jón Leifs

Þrjú óhlutræn málverk

Jón Leifs (1899–1968) hefur síðustu áratugi notið sífellt meiri viðurkenningar sem eitt athyglisverðasta og frumlegasta tónskáld íslenskrar tónlistarsögu. Hann var einn frumkvöðlanna í íslenskum tónsmíðum og fyrstur til að sameina í verkum sínum mið-evrópska tónlistarhefð og eiginleika íslenska þjóðlagsins. Tónlist Jóns átti litla samleið með þeim straumum og stefnum sem ríktu hér á landi á fyrri hluta aldarinnar og var verkum hans oft tekið með fálæti meðan hann lifði. Stíllinn er að mörgu leyti frumstæður, tónlistin harkaleg og kaldhömruð.

Jón samdi *Þrjú óhlutræn málverk* á árunum 1955–1960. Við tónsmíðarnar var hann undir áhrifum frá íslenskum abstraktmálverkum, sem hann sagði að „með fáum óhlutrænum litablettum og línunum“ ættu að gefa til kynna „sálræna innsýn og hitta með litlum tilburðum í mark“. Ekki er vitað hvaða verk íslenskra málara urðu Jóni innblástur við tónsmíðarnar og hugsanlega var aðeins um óbein áhrif að ræða. Þegar verkið var frumflutt í nývígðu Háskólabíói í desember 1961 sagði Jón að það væri „nokkurskonar undantekning eða útúrdúr“. Satt er það að tónlistin er knappari og hljómsveitin minni en í mörgum þeim verkum sem Jón samdi um þetta leyti, til dæmis í hinu risavaxna tónaljóði *Heklu*, eða óratóriunni *Eddu II*.

Tónlistin á Íslandi

Þrjú óhlutræn málverk voru frumflutt í Háskólabíói 1961 undir stjórn Jindrich Rohan. Síðan hafa stjórnad verkinu þeir Paul Zukofsky (1980 og 1989), Páll P. Pálsson (1987), Osmo Vänskä (í hljóðritun fyrir BIS, 1996) og Petri Sakari (2008).

Kaflarnir eru þrír, *Fegurð himinsins*, *Víxlspor* og *Klettur*. Áhugavert er að Jón skuli gefa hinni „óhlutbundnu“ tónlist sinni svo lýsandi yfirskriftir. Í raun er það dæmigert fyrir nálgun hans, því hann átti alltaf hægst með að semja þegar hann lýsti náttúru, persónum eða atburðarás. Í fyrstu myndinni týnast hljóðfærin inn eitt af öðru og þættinum lýkur á breiðum og víðfeðmum hljómi. Gáskafullur miðkaflinn á að sýna „nokkurskonar fleyga, sem skotið er eins og örvum hvorum gegn öðrum“. Í lokathættinum minna hljómarinn á mikilfenglega kletta sem gnæfa yfir byggðum jafnt sem óbyggðum með hrikalegum ásjónum sínum.

Jean Sibelius

Fiðlukonsert

Fiðlukonsertinn op. 47 er eini einleikskonsert Jeans Sibeliusar (1865–1957) og meðal þeirra tónsmíða hans sem nýtur mestra vinsælda. Sibelius minnst fyrst á konsertinn í bréfi til Aino konu sinnar, rituðu í september 1902. Þar minnst hann á „stórkostlega hugmynd“ sem hann hafi fengið að upphafstöktunum, sem eru vissulega óvenjulegir og heillandi. En Sibelius gekk illa að ljúka við konsertinn. Hann átti það til að drekka ótæpilega og liggur nærri að hann hafi haft fasta búsetu á knæpum Helsinkiborgar einmitt um það leyti sem hann var með konsertinn í smíðum. Frumflutningurinn í febrúar 1904 var hreinasta hörmung, gagnrýnendur rökkudu konsertinn niður og handritið fór aftur í skúffuna. Það var ekki fyrr en eftir 18 mánaða yfirlegu og umtalsverðar styttingar að Sibelius leyfði að verkið hljómaði á ný, og nú með mun betri árangri.

Tónlistin á Íslandi

Fiðlukonsert Sibeliusar hefur hljómað oft á tónleikum SÍ og alls hafa fimmtán fiðluleikarar flutt hann með hljómsveitinni, sumir oft en einu sinni. Ekki er rúm til að telja upp nema nokkra hér: Þorvaldur Steingrímsson (1959), Einar G. Sveinbjörnsson (1964), Ruben Varga (1967, undir stjórn Jussi Jalas sem var tengdasonur Sibeliusar), Itzhak Perlman (1975), Guðný Guðmundsdóttir (1981 og 2002), Sigrún Eðvaldsdóttir (1988, 1994, 1996 og 2008), og Judith Ingólfsson, sem lék konsertinn á tónleikaferð SÍ um Bandaríkin árið 2000, meðal annars í Carnegie Hall. Síðast hljómaði konsertinn á Ungum einleikurum í janúar 2014 í flutningi Rannveigar Mörtu Sarc.

Kannski er helsta ástæðan fyrir vinsældum konsertsins hversu vel Sibelius spinnur þráðinn milli kraftmikillar spilamennsku og kyrrlátra augnablika. Upphafskaflinn hefst með glitrandi tónavef sem er kyrrstæður í hljómrænum skilningi en þó fullur af orku og hreyfingu. Fiðluleikarinn vefur langar hendingar og leikurinn verður ástríðufyllri eftir því sem á líður. Sibelius tengir hina ólíku hluta þáttarins svo snilldarvel saman að það vill gleymast hversu örðugt honum reyndist að finna tónlistinni endanlegan búning.

Hægi kaflinn er hvíld eftir átök fyrsta þáttar. Klarínnett og óbó hefja leikinn með fíngerðum dúettum, og lágstemmdri einleiksröddinni vex smám saman fiskur um hrygg. Lokaþátturinn er þungstígur en fjörmikill dans, eða eins og enski gagnrýnandinn Donald Francis Tovey komst að orði: „pólónesa fyrir ísbirni“. Einleikarinn fer hér á kostum eins og vera ber, með flaututónum, tví- og þrígrípum og ógnarhröðum tónstigum sem stundum virðast á mörkum hins framkvæmanlega.

Gustav Mahler

Sinfónía nr. 1

Gustav Mahler (1860–1911) var kunnari sem hljómsveitarstjóri en tónskáld meðan hann sjálfur lifði. Tónlist hans þótti sérkennilega samansett, hálfgerst samsull af ólíkum tónlistarstefnum og gjörólík því sem hlustendur áttu að venjast hjá Brahms eða Liszt. Sinfóniur Mahlers endurspeglu kannski að einhverju leyti þær andstæður sem einkenndu manninn sjálfan. Hann var ákafur náttúruunnandi og kunni hvergi betur við sig en í austurrísku fjalladýrðinni, en hann starfaði stærstan hluta ævinnar sem hljómsveitarstjóri í stórborgum: Búdapest, Vínarborg og New York. Hann var gyðingur en tók kristna trú til að vera gjaldgengur sem óperustjóri í Vínarborg; hann var tónskáld en gerði mest af því að stjórna verkum annarra til að hafa í sig og á. Hann var í senn lokapunktur gamalla hefða á níttjándu öld og upphaf módernismans á þeirri tuttugustu.

Mahler samdi fyrstu sinfóníu sína á undraskömmum tíma, sex vikum snemma árs 1888, og hún var frumflutt í Búdapest ári síðar. Viðtökur voru vægast sagt dræmar og hið sama var uppi á teningnum þegar hún hljómaði í Vínarborg. Gagnrýnendur kölluðu hugmyndir Mahlers hversdagslegar, jafnvel hreinustu lágkúru. Um fyrstu sinfóníuna lét Eduard Hanslick, virtasti tónlistargagnrýnandi Vínarborgar, þessi fleygu orð falla: „Annar okkar hlýtur að vera genginn af göflunum – og það er ekki ég.“

Upphaf verksins vakti til dæmis furðu. Í strengjahljóðfærum heyrst einn og sami tónninn en á ólíku tónsviði, allt frá ógnardjúpum kontrabössum og upp í skæran tón í efstu fiðlurödd. „Wie ein Naturlaut“, skrifar Mahler í nóturnar: „Eins og náttúruhljóð“. Sinfóníuhljómsveitin á að hljóma eins og náttúran sjálf; fuglarnir kvaka, sólin skín, í fjarska heyrst þytur í herlúðrum. Gauksstefið breytist í ljúft sellóstef sem á rætur sínar í sönglagi úr söngvasveig Mahlers, *Lieder eines fahrenden Gesellen*, eða *Söngvar fõrusveins*. Textana sótti hann í safn þýskra þjóðkvæða; í þessu tiltekna lagi er skáldið

Tónlistin á Íslandi

Fyrsta sinfónía Mahlers hefur hljómað níu sinnum áður í flutningi SÍ, fyrst undir stjórn Róberts A. Ottóssonar árið 1972. Ellefu ár liðu þar til hún heyrðist á ný undir stjórn Jean-Pierre Jacquillat, en síðan hefur hún verið leikin með nokkuð reglulegu millibili. Síðast lék Sinfóníuhljómsveit Íslands verkið í janúar 2013 undir stjórn Eivinds Aadland.

á morgungöngu yfir akurinn og heyrir fuglana tala til sín: „En hvað ég elska heiminn!“

Í öðrum þætti ríkir einnig sveitastemning. Tónlistin er dæmi-gerður sveitadans, *Ländler*, sem naut vinsælda í Austuríki og Sviss á 18. og 19. öld, með tilheyrandi hoppi og stappi. En að sveitadansinum loknum breytir símfónían snögglega um svip. Fyrri þættirnir tveir eru glaðvær tónlist með ívafi sveitasælu. Í hinum tveimur síðari er annað uppi á teningnum; tónlistin er kaldhæðin og dökk, jafnvel grótesk, en leitar eftir lausn í birtu og fögnuð.

Mahler sótti innblástur að þriðja kaflanum í teikningu Moritz von Schwind, sem var kunningi Schuberts. Myndin ber yfirskriftina „Líkfylgd veiðimannsins“ og sýnir hvar dýrin í skóginum – kanínur, hreindýr, dádýr, úlfar og villisvín – hafa felld veiðimann nokkurn og bera hann til grafar. Hér er dregin upp mynd af heimi þar sem öllu hefur verið snúið á haus, og Mahler laðar fram þessi áhrif í tónlist sinni með snilldarlegum hætti. Kaflinn hefst með stafi sem allir þekkja: *Meistari Jakob*, eða *Bruder Martin* eins og það heitir á þýsku. En Mahler snýr öllu á haus, setur stafið í moll og lætur ólíklegasta sólóhljóðfæri í allri hljómsveitinni spreyta sig á því: kontrabassa. Því næst bætast við fleiri dimmrödduð hljóðfæri: fagott, selló og túba. Mahler sýnir hér fram á ógnina sem býr í jafnvel hinum einfaldasta efniviði. Hann nýtur þess sömuleiðis að hrúga saman tónlist af ólíku tagi, láta eitt stef grípa fram í fyrir öðru. Í þessum þætti vitnar Mahler aftur í sönglag, í þetta sinn niðurlagið á *Söngvum förusveins*. Þar syngur óhamingjusamur maður um ástina sem hann missti, og kveðst nú hvergi finna hvíld nema undir linditré sem stendur á veginum; þar gleymir hann heimsins sorgum. Í miðri gróteskri jarðarförinni er þessi tilvitnun óvænt friðarstund.

Tónskáldafundir

Þess má til gamans geta að þræðir liggja á milli þeirra tónskálda sem hljóma á tónleikum kvöldsins. Jón Leifs og Jean Sibelius hittust einu sinni, í kampavinsveislu á heimili þess síðarnefnda í tengslum við Norrænu tónlistarhátíðina í Helsinki árið 1956.

Fundum þeirra Sibeliusar og Mahlers bar einnig saman einu sinni, í Helsinki árið 1907 og fór vel á með þeim; það var þá sem Mahler lýsti þeirri skoðun sinni að símfónía ætti að vera „eins og heimurinn sjálfur“. Mahler stjórnaði þó aldrei tónlist Sibeliusar. Hann setti fjörlukonsertinn á efnisskrá tónleika sem til stóð að hann stýrði í New York árið 1911, en hann átti þá skammt eftir ólífað og annar hljómsveitarstjóri hljóp í skarðið.

Fjórði og síðasti kaflinn hefst með hvelli; Mahler sagði að dramatískur hljómurinn í upphafstöktunum ætti að koma eins og þruma úr svörtu skýi. Svo virðist sem eitthvað hafi gengið úr skordum í hinni símfónísku framvindu verksins, en þó kemur að því að hljómsveitin snýr vörn í sókn. Glæsilegur lúðrabýtur heyrir af og til; eftir langa glímu ná sigurvissar hendingarnar undirtökunum, eins og tónskáldið þurfi með handafla að vinna sig upp úr hyldýpi eyndar og drunga. Sjálfur sagði Mahler um lokabáttinn: „Það var ætlun mín að sýna baráttu þar sem sigurinn er fjærst hetjunni einmitt þegar henni sjálfri þykir hann vera innan seilingar. Þannig er það með alla glímu andans.“

Árni Heimir Ingólfsson

Kæri áheyrandi

Það felst mikil viðurkenning í því fyrir Sinfóníuhljómsveit Íslands að Osmo Vänskä, einn eftirsóttasti hljómsveitarstjóri heims, taki að sér hlutverk aðalgestastjórnanda hennar. Að öðrum ólöstuðum hefur aðkoma Osmos að hljómsveitinni skipt sköpum allt frá því að hann var ráðinn aðalhljómsveitarstjóri. Þannig hefur verið litið til þess að ákveðin straumhvörf hafi orðið hjá hljómsveitinni þegar hún hélt sína fyrstu tónleika í Carnegie Hall í New York undir hans stjórn árið 1996. Þar hlaut hún frábærar viðtökur og alþjóðlega athygli. Þessir tónleikar lifa enn í minni þeirra sem þá voru í hljómsveitinni og er oft minnst.

Nú, tuttugu árum síðar, leikur Osmo enn lykilhlutverk hjá hljómsveitinni. Sem aðalgestastjórnandi hefur Osmo skapað ógleymanleg augnablik í Eldborg, nú síðast í október þegar hann stjórnaði flutningi á 5. símfóníu Tsjajkovskíjs. Eins verður flutningur hljómsveitarinnar á 3. símfóníu Mahlers á Listahátíð í Reykjavík 2014 undir stjórn Osmos lengi í minnum hafður. Osmo Vänskä gefur ekkert eftir þegar kemur að listrænni sannfæringu sinni. Nálgun hans og túlkun er dýnamísk og blæbrigðarík. Hann nær að draga fram ólíka þræði tónverkanna og skapa djúpa og áhrifaríka upplifun. Það er því afar ánægjulegt að Osmo hefur samþykkt að framlengja samstarfssamning sinn við hljómsveitina til vorsins 2020. Við megum því eiga von á enn fleiri töfrastundum með hljómsveitinni undir hans stjórn.

Arna Kristín Einarsdóttir, framkvæmdastjóri.

Á döfinni

Sinfónían á Myrkum Músíkdögum

Fim. 28. jan. » 19:30

Sinfóníuhljómsveit Íslands tekur nú þátt í Myrkum músíkdögum í 18. sinn þar sem glæsilegt íslenskt tónlistarfólk er í forgrunni. Melkorka Ólafsdóttir þverflautuleikari frumflytur nýjan konsert Áskels Mátssonar fyrir sólóflautu og Víkingur Heiðar Ólafsson frumflytur nýjan píanókonsert Þórðar Magnússonar. Einnig verða á dagskránni verðlauna-verkið Strati eftir Hauk Tómasson og norska verkið Act eftir Rolf Wallin. Stjórnandi tónleikanna er Daníel Bjarnason.

Ný föstudagsröð í Norðurljósum

Í mars hefur göngu sína ný og fersk tónleikaröð í Norðurljósum undir stjórn Daníels Bjarnasonar hljómsveitarstjóra og staðarlistamanns Sinfóníuhljómsveitar Íslands. Á tónleikunum teflir Daníel saman fullvaxta hljómsveitarverki og einleiksverki sem þó eiga sitthvað sameiginlegt. Tónleikarnir sem eru klukkustundarlangir og hefjast kl. 18 eru tilvalinn upptaktur að skemmtilegu kvöldi eða lokahnykkur á vinnuvikunni. Miðaverði er stillt í hóf og einnig er hægt að kaupa áskriftarkort að röðinni.

Meistarar laglínunnar 4. mars

Hafið, hafið ... 1. apríl

Tímamótaárið 1910 6. maí

Kvikmyndatónleikar

Jóhann Jóhannsson

Fim. 17. mars » 20:00

Tryggið ykkur miða

Jóhann Jóhannsson: Tónlist úr *The Theory of Everything* og *Prisoners*

Jonny Greenwood: Tónlist úr *There Will Be Blood*

Mica Levi: Tónlist úr *Under the Skin* auk kvikmyndatónlistar eftir John Williams

Adrian Prabava hljómsveitarstjóri

Jóhann Jóhannsson telst nú til helstu kvikmyndatónskálda samtímans. Hann hlaut Golden Globe-verðlaunin og var tilnefndur til Óskarsverðlauna og BAFTA verðlauna á síðasta ári fyrir bestu frumsömdu tónlist í bresku stórmyndinni *The Theory of Everything*. Þá hlaut hann nýlega tilnefningu til Grammy verðlauna fyrir sömu mynd.

Á þessum tónleikum verða frumfluttar nýjar hljómsveitarsvitar með tónlist hans úr *The Theory of Everything*, sögunni um líf Stephens Hawking og *Prisoners* með Hugh Jackman og Jake Gyllenhaal í aðalhlutverkum.

Auk þess hefur Jóhann sjálfur valið efnisskrá með eftirlætisverkum sínum, bæði vel og minna þekktum gullmolum kvikmyndanna.

   @icelandsymphony #sinfó

Miðasala » www.sinfonia.is » www.harpa.is » Sími: 528 5050 » Opið 10-18 virka daga og 12-18 um helgar

Hljómsveit á tónleikum

21. janúar 2016

1. FIÐLA

Nicola Lolli
Sif Margrét Tulinius
Una Sveinbjarnardóttir
Pálína Árnadóttir
Zbigniew Dubik
Andrzej Kleina
Júliana Elín Kjartansdóttir
Margrét Kristjánsdóttir
Helga Þóra Björgvinsdóttir
Ágústa María Jónsdóttir
Martin Frewer
Olga Björk Ólafsdóttir
Rósa Hrund Guðmundsdóttir
Mark Reedman

2. FIÐLA

Roland Hartwell
Greta Guðnadóttir
Margrét Þorsteinsdóttir
Kristján Matthíasson
Þórdís Stross
Ingrid Karlsdóttir
Ólöf Þorvarðsdóttir
Sigurlaug Eðvaldsdóttir
Kristín Björg Ragnarsdóttir
Hlín Erlendsdóttir
Christian Diethard
Dóra Björgvinsdóttir

VÍOLA

Þórunn Ósk Marinósdóttir
Svava Bernharðsdóttir
Jónína Auður Hilmarsdóttir
Herdís Anna Jónsdóttir
Guðrún Þórarinsdóttir
Sarah Buckley
Þórarinn Már Baldursson
Guðrún Hrund Harðardóttir
Eyjólfur Bjarni Alfreðsson
Sesselja Halldórsdóttir

SELLÓ

Sigurgeir Agnarsson
Hrafnkell Orri Egilsson
Margrét Árnadóttir
Ólöf Sigursveinsdóttir
Ólöf Sesselja Óskarsdóttir
Sigurður Bjarki Gunnarsson
Júliana Mogensen
Lovisa Fjeldsted

BASSI

Kevin Rundell
Hávarður Tryggvason
Páll Hannesson
Dean Ferrell
Jóhannes Georgsson
Richard Korn
Þórir Jóhannsson

FLAUTA

Hallfríður Ólafsdóttir
Áshildur Haraldsdóttir
Melkorka Ólafsdóttir
Martial Nardeau

ÓBÓ

Fanny Kloevekor
Peter Tompkins
Matthias Nardeau
Óssur Ingi Jónsson

KLARÍNETT

Arngunnur Árnadóttir
Grimur Helgason

FAGOTT

Michael Kaulartz
Brjann Ingason
Rúnar Vilbergsson

HORN

Stefán Jón Bernharðsson
Emil Friðfinnsson
Joseph Ognibene
Þorkell Jólsson
Lilja Valdimarsdóttir
Martin Schöpfer
Sturlaugur Jón Björnsson

TROMPET

Einar Jónsson
Eiríkur Örn Pálsson
Ásgeir Steingrímsson
Guðmundur Hafsteinsson
Vilhjálmur Ingi Sigurðarson

BÁSÚNA

Sigurður Þorbergsson
Oddur Björnsson
Carlos Caro Aguilera
David Bobroff, bassabásúna

TÚBA

Nimrod Ron

HARPA

Katie Buckley

PÁKUR

Eggert Pálsson

SLAGVERK

Steeff van Oosterhout
Frank Aarnink
Árni Áskelsson
Kjartan Guðnason

Arna Kristín Einarsdóttir framkvæmdastjóri
Árni Heimir Ingólfsson listrænn ráðgjafi
Margrét Sigurðsson fjármálafulltrúi
Grimur Grímsson sviðsstjóri

Anna Sigurbjörnsdóttir tónleikastjóri
Hjördis Ástráðsdóttir fræðslustjóri
Kristbjörg Clausen nótna- og skjalavörður
Sigþór J. Guðmundsson sviðsstjóri

Margrét Ragnarsdóttir markaðs- og kynningarstjóri
Greipur Gíslason verkefnastjóri
Una Eyþórsdóttir mannauðsstjóri
Jökull Torfason umsjónarmaður nótna

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

Glænýtt skólakort

Gott sæti á besta verðinu á tónleikadegi

Nú býður Sinfóníuhljómsveitin námsmönnum yngri en 25 ára upp á nýtt kort sem kallast Skólakortið.

Með því að sækja kortið í miðasölu Hörpu geta handhafar þess keypt miða á tónleikadegi á almenna tónleika Sinfóníunnar á **1.700 kr.** Hægt er að kaupa miða hvar sem er í salnum á þessu frábæra verði, allt eftir því hvað er laust.

@icelandsymphony #sinfó

Aðalstyrktaraðili:

GAMMA

Baksviðs með Sinfóníuhljómsveit Íslands

Systurnar Pálína Árnadóttir og Margrét Árnadóttir mynda stundum hálfan strengjakvartett.

Pálína: Hljóðfæraleikarar vinna í nokkuð sérhæfðum heimi. **Margrét:** Já, við notum jafnvel okkar eigin hugtök til að lýsa spilastíl og tækni. Til dæmis þykir oft gott að strengjaleikarar spili nótur með því að „húkka“. Það hljómar líka furðulega þegar óvant fólk heyrir okkur tala um að spila við „froskinn“ eða „oddinn.“

Þó að tengslin milli meðlima Sinfóníuhljómsveitar Íslands geti verið með ýmsum hætti þá eru systkin innan sveitarinnar frekar óalgeng í sögu hennar. En það dylst engum að þær eru systur þær Pálína og Margrét Árnadóttur, þó svo að litatónninn í bylgjuðu hárinu sé ekki alveg sá sami.

Báðar lögðu þær tónlistina fyrir sig á sínum tíma og völdu strengjahljódfæri til að leika á. Pálína valdi fiðlu en Margrét selló og þær geta því fyllilega myndað betri helminginn af strengjakvartett ef svo ber undir. Þær systur eru samstíga um flest allt og lærðu t.d. báðar hljóðfærslátt sinn

við hinn virta Julliard tónlistarháskóla í New York sem þykir einn sá allra virtasti í heimi. Tónlist er þeim systurum í blóð borin og þess má til gamans geta að faðir þeirra, Árni Arinbjarnarson, er mikill tónlistarmaður sem leikið hefur bæði á orgel og með Sinfóníuhljómsveit Íslands á fiðlu til fjöldamargra ára.

GAMMA er aðalstyrktaraðili Sinfóníuhljómsveitar Íslands. Við erum stolt af samstarfi okkar við hljómsveitina og ánægð með að geta tekið höndum saman með ástríðufullu fagfólki um þetta mikilvæga starf.

GAMMA

www.gamma.is